

Den första är en mörk vord:
 2. Den flaskan är en mörk vord:
 3. En någon let vid leipisig var:
 4. En någon let vid leipisig var:
 5. En någon let vid leipisig var:
 6. En någon let vid leipisig var:
 7. En någon let vid leipisig var:
 8. En någon let vid leipisig var:
 9. En någon let vid leipisig var:
 10. En någon let vid leipisig var:
 11. En någon let vid leipisig var:
 12. En någon let vid leipisig var:
 13. En någon let vid leipisig var:
 14. En någon let vid leipisig var:
 15. Sent framväl jag dock önskade taga,
 Utaf dig, min älskade mö; :: Utaf fruktan att
 sorgen så draga, Till jag förr eller sent må-
 ste dö. ::
 16. Till sitt slut är wisan nu skrifwen,
 Och mitt namn har jag tecknat derpå: ::
 Gifwen akt uppå versernas början, Derutaf
 I alle kunnen förstå. ::

Rosor 2 stängar banta.

Den andra:
 Soldaten och hans flask.
 Rom hjälp mig ner från wagnen här!

Den tredje:
 Kärlets-Wisa.
 I min ungdom det roat mig sjunga, m. m.

GS 957

T r e n n e
 mycket vackra

W i s o r.

Den Första:

Kaffe-Wisa.

Af allt det goda, som man förtär m. m.

Den Andra:

Soldaten och hans flask.

Rom hjälp mig ner från wagnen här! m. m.

Den Tredje:

Kärlets-Wisa.

I min ungdom det roat mig sjunga, m. m.

Den Tredje:

Kärleks-Wisa.

I min ungdom det roat mig sjunga, Fast-
an sorgen till hjertat mig går, ;: För den
blomstrande ungdom förkunna, Hur de werlds-
liga nöjen förgå. ;:

2. Aldrig komma de nöjsamma dagar,
Som i nöjen framskutit för mig ;: Då en
wän jag med oro skall sakna Och med äng-
slan framleswa min tid. ;:

3. Du den blomstrande tid är fram-
stuten Liksom watten i forfarande ström, ;:
Mina år och min ungdoms dagar Hafwa flytt
som en ranke, en dröm. ;:

4. En ros hade jag wäl planterat,
Hvilkén inwid mitt hjerta skull bo, ;: Men
en gång och se'n aldrig mera Den inför mi-
na ögon fick gro. ;:

5. Redan hafwer du mig öfwer gifwit,
Redan du mig för alltid bortglömt. ;: Ingen
wän dig dock werlden kan gifwa, Som dig
nånsin kan älska så ömt. ;:

6. Jag går nu här ibland stormande
ilar, Och mitt hjerta är utan all tröst, ;:
Mig påminner hwar gång jag fick hwila Så
lragt och så nöjet wid ditt bröst. ;:

7. Kan wäl hända den dagen kan kom-
ma Att din ungdom har rasat förbi, ;: Och

Den Fjärde:

Kaffe-Wisa.

Af allt det goda, som man förtär Bland al-
la jordiska drycker, Wäl kaffekoppen den bä-
sta är; Den klingar människans nycker; —
Den styrker kroppen, den lifwar själen —
Den kånns från hjesan och ned i hälen.
Hurra Hurra. Hurra Hurra.

2. När hösten kommer med blåst och
snö, Och wätern börjar sin wäta, Då blir till
lynnat man trög och slö; Man blott will sof-
wa och tröta; Ja man är ruffig i hela krop-
pen; Men då finns helsan i kaffekoppen.
Hurra Hurra. Hurra Hurra.

3. När färsta nyheter mände ta's Från
stadens hundrade kanter, Man på ett liter
honett kalas Ser sina wänner och tanter —
Wid kaffebordet man gör sitt bästa Med fan-
tiserandet om sin nästa.
Hurra Hurra. Hurra Hurra.

4. Den ena dricker sin tår på bit —
En annan älskar att doppa — De prata der-
wid med sådan flit, Att man bör öronen stop-